

Vi mener også, det er en kæmpe fordel for hele samfundet at få det at vide. Der skal en meget stor omstilling til i hele samfundet. Vi har tiden til det nu, men hvis vi venter 10-15 år, så har vi ikke længere tiden, og så risikerer vi, at der skal bruges meget ubehagelige indgreb og midler. Det ønsker vi ikke, vi vil gerne have en rolig, langsom omstilling, og det mener vi også at erhvervslivet på alle måder kan være tjent med.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal bare ganske kort sige til hr. Martin Glerup, at nu er jeg jo konservativ, mens hr. Martin Glerup er socialdemokrat, og det kunne aldrig nogen sinde falde en konservativ ind at diktere, hvor der skal købes elbiler. Vi er for det frie forbrugsvalg også med hensyn til elbiler, så det står enhver frit for at købe en dansk produceret, en amerikansk produceret eller en tysk produceret. Det synes vi bare er fint.

Jeg skal kun sige, at vi jo desværre har haft nogle negative erfaringer med dansk producerede biler, og derfor nævnte jeg, for at nu ikke nogen skulle sige til mig, at det var ganske useriøst at tro, at man kunne producere biler i Danmark, som fungerede udmærket, at der også i lande uden for Danmark, som havde erfaring med at producere biler, der kunne køre i årevis, var den samme tanke.

Til fru Anni Svanholt skal jeg sige, at der lå ikke i det, jeg sagde, noget om, at Det Konservative Folkeparti ikke er optaget af klimaproblemerne; men i Det Konservative Folkeparti ønsker vi at handle på en saglig baggrund, og vi føler os altså ikke ganske overbevist om, at den saglige dokumentation er i orden. Når vi læser andre rapporter end dem, der kommer fra Klimapanelet, og dem, som regeringen og SF har læst, så ser vi altså, at der er forskere, der sætter spørgsmålstegn ved, om udviklingen går sådan.

Derfor siger vi: Så lad os da agere, sådan som vi har gjort nu med Energi 2000, og også gerne med en yderligere sænkning af CO₂-udslippet, men ikke med så drastisk en sænkning, som fru Anni Svanholt lægger op til. Det mener vi ikke der er belæg for.

Jeg skal også sige, at det må stå ganske for fru Anni Svanholts regning, når hun mener, at de indgreb, der på nuværende tidspunkt er foretaget over for den danske industri og den danske forbruger, ikke har været alvorlige og mærkbare. Jeg er da glad for, at jeg ikke har den hold-

ning, at jeg vil sige, at hvis det kommer til at gå meget hurtigere endnu, så vil vi få store og alvorlige problemer, og det er min baggrund for ikke at ville gå så drastisk til værks så hurtigt, som fru Anni Svanholt ønsker det.

Anni Svanholt (SF):

Da miljø- og energiminister Svend Auken i februar sidste år afgav sin redegørelse om Energiplan 2000 til Folketinget, kunne vi alle konstatere, at resultaterne haltede langt bagefter målet om 20 pct.s CO₂-reduktion i år 2005.

Redegørelsen fastslog, at der i hvert fald manglede 5-6 pct., forudsat at alle tidligere beslutninger blev gennemført, ja, i virkeligheden måske endnu mere. Det viste sig altså, at der var et kolossalt behov for at få strammet op på virkemidlerne for at nå målet.

Det var derfor, Folketinget i den efterfølgende forespørgselsdebat, som var rejst af SF, pålagde regeringen at indføre grønne afgifter for erhvervene. Derudover lovede miljø- og energiministeren, at der ville komme en handlingsplan inden udgangen af 1995 med konkrete forslag til, hvordan målsætningen på 20 pct.s CO₂-reduktion kunne fastholdes og gennemføres.

Folketinget vedtog som bekendt den grønne afgiftspakke for virksomhederne lige inden sommerferien sidste år. Gennemførelsen af disse afgifter, som er trådt i kraft pr. 1. januar i år, skulle kunne give en CO₂-reduktion på 4,5 pct. Det blev til en mindre CO₂-reduktion, end SF havde satset på, men det blev dog til et væsentligt bidrag til CO₂-reduktionen, et helt nødvendigt bidrag, så de 20 pct.s CO₂-reduktion reelt skulle kunne nås i år 2005.

I SF kunne vi også være tilfredse med, at det omsider er lykkedes os efter mange års kamp at få indført grønne afgifter for virksomheder. Den resterende CO₂-manko på 1-2 pct. skulle så sikres af miljø- og energiministerens handlingsplan, som skulle komme inden udgangen af 1995.

Men hen på efteråret meddelte miljø- og energiministeren så, at det ikke var muligt at nå at revidere »Energi 2000« med udgangen af 1995. Budskabet var nu, at der ville komme et udspil for vedvarende energi inden jul, og derefter ville revisionen af »Energi 2000« komme i foråret 1996, hvor også trafikområdet ville blive inddraget. Det var altså en udskydelse af konkrete initiativer.

I november kom miljø- og energiministeren så med et længe ventet udspil for vedvarende